

Smáu bygdirnar skulu upp í part

— og fáa sín lut í almannastovnum

Gott fundarfólk, góðu bygðarfólk!

Javnaðarflokkurin hevur altíð ásað, at týðingarmesta uppgáva samfelagsins er at veita børnum og foreldrum teirra tryggjar og góðar umstøður at liva undir.

Ein so fittur maður sum Ólavur Olsen, hevur ferð aftaná ferð greitt okkum frá, hvussu hann metir familjumál kunnu loysast. Eg havi alla virðing fyri hesum fitta manni — men undirst — hvussu hann vil vinna frama fyri sínum hjartamáli í teir flokki hann er í.

Fólkaflokkurin fortelur okkum her og í fjølmiðlunum, at hann vil spara 200 — 300 mill. kr. á komandi fjárhátt.

Og í Dagblaðnum í gjár greiðir Ólavur Olsen okkum frá, at øll foreldur skulu hava rætt til barnansing. At ein munagóð upphædd skal latast teimum og síðani skulu tey sjálvi velja, um tey ansa børnunum heima og hava pengarnar sjálvi, ella tey skulu/eru noyð til at vera ansað úti og pengarnir hervið verða latnir ansingarplássinum.

Eg dugi ikki at siggja nakra sparing her, bert oyðsl. Tey, sum í veruleikanum ongan tørv hava fyri at fá børn síni ansað úti, skulu hava pengar afturfyri frá samfelagnum.

Tey, ið hava ansingarpláss fyri neyðini, gjalda longu teirra part.

Skipanin fyri vøggustovur og barnagarðar aftaná blokkstuðuls-skipanin varð sett í gildi, er soleiðis nú, at landið letur 40%, kommunan 30% og foreldrin 30% av rakstrinum.

Í te kommunalu dagpleyguskipanini er sama býti galdandi.

Eg hugsi at mong foreldur, sum hav ansingarpláss, brúka longu nú (vælkominu) pengarnar frá

Barnastyrkinum til hetta endamál.

Hvussu kann Ólavur Olsen standa og lova okkum pengar afturfyri at vit ansa okkara børnum heima, tá ið flokkur hansara skal spara 2—300 mill. kr. Hvar vilja teir spara.

Jú, Jógván Sundstein avdúkaði í sjónvarpinum, hvar sparast skuldi: almannamál, útbúgvingarmál og samferðslumál, sum á vanligum máli merkir: minni heimahjálp — lægri pensiónir — lægri dagpening — styttri barnansingarfalloyvi, minni barnastyrk, minni til andveikraverndina og minni forsorgarhjálp.

Øll samferðsla verður skerd og ábøtur til lærlingar verða steðgaðar og skúlapakkin verður til ein jólapakka, sum helst bleiv burtur við postinum.

Ja, her siggja tit solidaritetin hjá Fólkaplokkinum, sjón fyri søgn. Og hvussu tað verður við upphæddini hjá Ólavi Olsen, er ikki gott at vita — men tað sær ikki ljóst út.



Súsanna Holm, valevni Javnaðarflokksins í Norðurstreymoy

A okkara valfundum hevur verið døgliga tjakast um ellis- og røktarheimsspurningin.

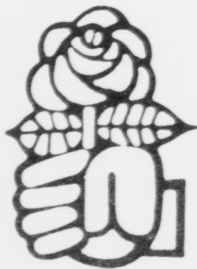
Lat meg slá fast, at vit, sum eru umboð Javnaðarflokksins, taka ikki undir við núverandi uppskoti.

Tær smáu bygdirnar skulu upp í part, tær eru eins væl við til at gjalda, sum tær størru kommunurnar. Harnæst renna vit ikki frá lyftum okkara um at tey gomlu eiga at hava lika so góðan rætt at vera í heimbygðini, tá ið tey fara at vikna, sum øll onnur.

Tey skulu ikki fara av bygðini at søkja sær hjálpi — hjálpin skal koma til teirra.

Viðvíkjandi heimahjálparaskipanini, so eigur hon at verða útbygd — til at umfata døgghjálpi, soleiðis at sjúk kunnu vera sum longest heima og gomul hava ein valmøguleika, um tey vilja verða passað í sínum egna heimi, ella tey vilja søkja sær hjálpi á ellis- og røktarheimi.

Súsanna Holm



Fólkafloksmenn

vilja hava vátatunnlin og vilja ikki hava vátatunnlin.

Barnið sum passivur áskoðari

— í einum veruleikafjarum heimi. Tí er alneyðugt, at sjónvarp og útvarp fáa játtaðar teir pengar, sum eru neyðugir at gera góðar sendingar at standa ímóti kappingini frá fremmandu sjónvarpsræsum.

At okkara mentan broytist í takt við tíðina, er ikkin akað sum vit vanligu hugsa um, broytingar koma so spakuliga og ofta varnast vit tær als ikki.

At verja um sína mentan og fornminni er alneyðugt, soleiðis at okkara eftirkomarar kunnu kenna sin uppruna og føra mentanina víðari til næsta ættarlið.

Undir hesum landsstýri hevur nógv orka verið lögð í at menna okkara mentunarliv, sum fevnir um: Tónleik — sjónleik — rithøvundavirksemi — barnamentan — filmsframleiðslu — sjónvarp — útvarp — visundi — myndandi list og byggi-list.

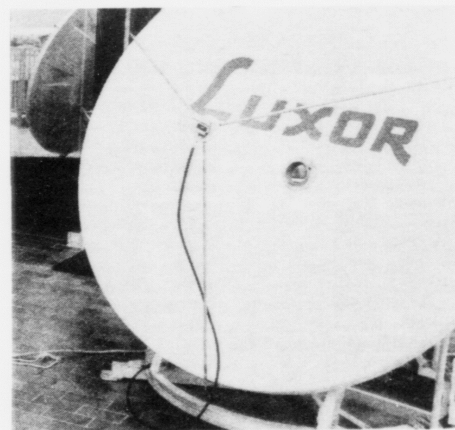
Javnaðarflokkurin vil økja um jättanirnar til vísund, bókmentir og list.

Harumframt kann nevast, at Mentunargrunnurin er øktur úr 200.000,- til 2 mill. Sjónleikur er øktur úr 450.000,- til 2,2 mill. Fiskirannsóknarstova verður bygd. Fróðskaparsetrið verður útbyggt. Landskjalasavn verður bygt, hartil tjóðarsavn.

Her vil eg serliga koma inn á útvarp og sjónvarp, sum ivaleyst eru teir mest týðandi partarnir í føroyskum mentunarliv i dag.

Í hesum sambandi er neyðugt við nýhugsan. Útvarp og Sjónvarp eiga at verða lögð undir felags leiðslu, sum mest móguligt verður fíggjað yvir fíggjarlógina. Tað almenna eigur eisini í framtíðini at varðveita einkarættin til útvarp og sjónvarp.

Ein spurningur, sum eg



hugsi serliga nógv um, er sjónvarp og børn. Eg ivist ikki í, at tey flestu her vilja geva mær rætt í, at tað er ikki gott fyri børn at sleppa at hyggja ótálmað í sjónvarp/video og her hugsi eg eisini um parabolantennur — sum nú er, kunnu 9 programm takast yvir hesa antenu, har ið eg búgvi.

Vit kunnu ikki steðga hesum árin, men tað liggur ein stór ábyrgd á foreldrum hesum viðvíkjandi.

T.d. veit man í U.S.A., at børn har yvir hyggja meira í sjónvarp í tímum pr. viku enn tey ganga í skúla.

Tað kann so føra tankarnar víðari, hvørja ávirkan hetta kemur at hava á børnini. Tosað verður nógv minni við tey, at rætt og rangt ikki er nakað, sum foreldrin hava stóra ávirkan á, at tað er sjónvarpið sum er læru-meistarinn/uppálarin hjá barninum.

Til seinast og ikki minst — at barnið fær ikki ment

seg og roynt seg úti millum javnaldrar — men tað verður passivur áskoðari í einum veruleikafjarum heimi.

Tí er tað alt umráðandi at okkara egna útvarp og sjónvarp fær játtað teir pengarnar, sum eru neyðugir til fyri at gera góðar sendingar, sum skulu kunna konkurrera við øll hesi fremmandi sjónvarpini. Tí er tað neyðugt at satsa upp aftur meira uppá mentunarliv ið framtíðini, fyri at føroyingar skulu standa seg ímóti árinum frá satelitt sjónvørpum.

Javnaðarflokkurin vil eisini at øll ung skulu kunna savnast í einum ungdomshúsi.

Hetta skal eisini vera eitt alternativ til allar sjónvarpsræsum.

Ítróttur er eitt sunt og mennandi fritíðartriv.

Og her er tað neyðugt at vit vísa góðan vilja til at hjálpa og menna hesi tiltøk við ítróttarleiðarum og vegleiðarum.

Súsanna Holm